

Ik ben Issa Roes, ik ben Mark-Marie Huibrecht, welkom bij Mark-Marie en Issa vinden iets hoeveel sterren geven wij parken.
Het gaat over parken, parken is het thema.
Het is heel grappig als je het zo zegt, parken.
Heb jij een rol erg?
Parken, nee ik heb eerder zo'n uur.
Ja, zo'n achterrijke ook.
Daar gaan we het over hebben, parken.
Ja.
De douche donees hou je ervan.
Wat zijn de favoriete parken?
Wat doe je er?
Dat soort dingen.
We hebben deze week een blad en het is de Linda Meijde.
Leuk, wel genieuwd.
Dat is echt iets voor jou.
Hebben we nog nooit behandeld eigenlijk.
Ik vind het formaat fijn.
Ja, dat is mooi.
Dat is een goed formaat.
En de moderne etiquette.
Ja, heel goed.
Hoe was je week?
Ja, mijn week eigenlijk wel goed.
Ik heb een kleine irritatie die ik even wil delen.
Omdat ik niet zeker weet wat ik er nou mee moet.
Ik vind dat ik een hele leuke supermarkt.
Albert Heijn heb ergens bij mij in de buurt.
Er komen meerdere winkels, maar onder andere deze.
En daar staan echt ook hele aardige meisjes.
Bijna allemaal de neiging om bijvoorbeeld te bellen.
Als er mensen zijn aan de telefoon en stijden.
En dan gaan ze heel lang doorpraten.
En dan zeggen ze aan de kassen.
Nou, dat is dan zo'n extra debuiten.
Snap je wat ik bedoel?
Zo'n baanietje.
En dan zegt ze op een gegeven moment.
Kijk ze mij aan en zegt ze, ja leg maar neer hoor.
Dat ik echt denk.
Ja, jij bent aan het bellen.
Dan heb ik wel bloemen.
Ik hoop ik eigenlijk bijna nooit.
Als je je hebt te houden.

Ja, stel.

Stel ik heb een aanval die ik nooit heb.

En dat bellen, ik heb dan een neiging om te zeggen.

Bijna wil ik tegen haar zeggen, wat vind je er zelf van?

Ja.

Vind je dat oké, dat jij zit te bellen?

Dan denk je dat het goed zou vallen als je dat zou zeggen.

Maar dat lijkt me niet handig.

Dus ik heb daar heel veel moeite mee.

Ik heb ook moeite mee, dat ze zo met elkaar allemaal aan het praten zijn.

Keihard, alsof ik er niet ben.

Terwijl ik ga heel graag op in het niks in een winkel.

Dus ik vind het heel prima.

Maar dit stort me dan weer wel.

Wat vind jij daarvan?

Nee, ik ben het wel met jou eens.

Ik vind dat heel ingewikkeld als mensen met elkaar ontzettend druk zijn.

En jou niet zien.

En ik denk dat heel veel.

Maar goed, ja, ik heb heel veel irritatie...

...grondom de winkels.

En ja, sommige zijn super hartstikke leuk en zo.

Maar bij ons, moet ik eerlijk zeggen...

...de appartijen zitten gewoon...

...dat ik denk, ga iets anders doen.

Ga niet met mensenwerk.

Als je dat niet wil.

Van die meisje op zaterdag daar, denk ik, moeten zitten of zo.

Ik weet het niet als een soort mensenhandel.

Maar denk ik, als je er nou gezinnen hebt...

...ga iets anders doen.

Gewoon...

...ga jezelf niet opgeven.

Ik vind het leuk om met mensen te werken.

Want dat is heel vaak...

...dan zeggen die mensen, ja...

...ik vind het echt een mensenmens.

En dan...

...en maar dat zijn ze helemaal niet.

Nee, maar er is een baas.

Die neemt hun aan.

Dan neem ik aan dat je vertelt...

...wat je verwacht in je winkel.

Dat je oplettert dat niets gestolen wordt.

Lijkt me een zinnige...
...dat het netjes blijft.
Dat je dingen aanvuldt, weet ik wel.
En dit.
Zou ik...
Wordt er hierover gesproken, of niet?
Ja, maar goed, ik denk dat...
Of is het iets van deze tijd...
...ben ik een ouderzijkert aan het worden?
Dat.
En nee, ik denk dat dat zeker...
Ja, ik denk wel zeker een gedeelte van deze...
Oh nee, ik vind dat natuurlijk weer een...
Nee.
Nee.
Zit ik in het mooie licht, eigenlijk?
Ja.
Een Geraldine Kemper.
Ik zit in het Geraldine Kemper licht.
Ik zit in het Geraldine licht.
Nee, maar ik denk dat...
...dat is sowieso een soort...
...eriteits bij mij...
...is dat wij in Nederland vergeten zijn...
...wat dienstverlenende beroepen zijn.
Ja.
En dat de dienstverlenende beroep is gewoon...
...dat je een dienst verleent.
En dat je daar...
Gaat het niet om jou?
Je bent met die ander bezig.
Nou ja, en dat je werk gekoppeld is...
...aan het houden van het werk.
Dus als jij aardig bent leuk...
...dan komt een klant terug...
...en dan verdient jouw winkel geld...
...en daarmee wordt jij betaald.
Maar op een van de manier kunnen mensen niet verder kijken...
...om 6 uur afgelopen.
En ik wil vanavond nog uit...
...en ik moet met iemand een afspraak maken.
Dus het heeft op een van de manier niks meer...
...met dienstverlenend...
...of met je bent een klant...

...en ik ga jou helpen...
...of zo.
Dat is helemaal los te zongen van.
Dan pak ik iets...
...gaan ergens uit de schap...
...en dan hoor ik zo naast me...
...jij kunt nu wel pauze nemen.
Dat denk ik.
Nou, tegen mij...
...dat snap je?
En dat gaat allemaal over je...
...als of wij er niet zijn...
...als of die winkel een autonoom ding is...
...en ik een...
...heel vervelend...
Nou, jij kan nu wel pauze nemen...
...vind ik niet zo erg.
Ja, maar ook zo hard.
Nee, maar het is allemaal zo hard.
Ja, nee, dat snap ik.
Dat betekent niet waarom dat niet even...
...waarom moet je dat...
...van daar naar daar schrijven?
Je kan ook even naar elkaar toe lopen.
Ja.
Het is gewoon een hele rare sfeer...
...is u tegenwoordig.
Nee, dat is zeker zo.
Maar goed.
Nou ja, dan moest ik even kwijt.
Dat was jouw week.
Wel een aantal keer.
En wat je zegt, er zijn soms zulke lieve...
...en leuke mensen...
Ja, zeker.
Ja, ik heb niet zoveel te melden over deze week.
Nee, maar dan zeg je gewoon jouw week...
...dan...
...dat komt naar nu nooit, je mag.
Zo zeggen we.
Ja, je laat een hele lange pauze...
Nee, dat was toch even nadenken.
Je hebt gelijk.
Ja.

Nee, maar ik vind het prima, maar...

Hoe was jouw week?

Hoe was je week?

Nou, ik heb het heel erg zielig.

Ik heb het heel zielig.

Oh.

Ja, dat vond ik echt zo zielig.

Het was een man...

...en een vrouw...

...en het Engeland.

En die man heette...

...August.

August.

Dat was zijn voornaam.

En er was al vijf generaties...

...heette de...

...de eerstgeboren...

...de mannelijke, het heette August...

...in zijn familie.

Dus het was echt de familietraditie.

Ja.

En zij konden bijna geen...

...zij konden geen kind krijgen.

Ze konden bijna geen kind krijgen.

Ze konden bijna geen kind krijgen.

Ze konden bijna geen kind krijgen.

Ze konden bijna geen kind krijgen.

Zodat het niks.

Ze konden geen kind krijgen.

En toen dachten ze...

Nou, weet je wat?

Ze hadden het zo in het lachen trouw.

Dan adopteren we gewoon een kind.

Maakt ons...

Wat is dat?

Wat is dat?

Ja, want ze hebben een groot hart.

Nee, maar ze hebben wel een groot hart.

Ze adopteerde een kindje uit Vietnam en dat noemen ze August, want dat was een jongetje en dat was hartstikke goed.

Na zeven jaar gelukt het hun toch om een kindje bij elkaar te schrapen.

Het komt er echt kindje.

Zegt-ie, ja, dan neem ik toch die naam af van de geadopteerde kindje en dan geef ik dan aan mijn eigen kindje en dan geef ik die wel een andere naam.

Nou, daar vond ik zo erg.

Dat dacht ik je, dat kan je echt niet doen.

Waar heb je dat gelezen?

Nou, die man had dat op Reddit gezet en die had gezegd, gewoon ben ik nou een ontzettende klootzak dat ik dit doe.

Dus iedereen was over hem heen gevallen.

Maar ik begrijp ook niet dat je niet zelf denkt.

Nou, dat hoeft ik niet op Reddit te zetten, want dan kan ik zo wel zeggen dat iedereen gaat zeggen wat...

En hij zag het probleem niet.

Hij zei nou, en we noemden hem toch al tien of zoiets, want ik weet niet wat ze die andere naam noemden.

En dan noem ik gewoon, ons eigen kind noem ik dan gewoon August.

Dat vond ik echt wel ston.

Heel ston.

Dat was jouw werk.

Ik heb dat gelezen.

Dat vind ik echt een hele gemene...

Ja, een hele gemene.

Dat zullen best heel lieve ouders zijn.

Maar dat vond ik toch gewoon dat ik dacht...

En ik hoorde ook...

In een talkshow, dus een soort deview-achtig programma, weet je?

Vrouwen die dan elke dag met z'n vieren zitten te praten op de EngelsTV.

Die vertelde dat zij dan wel eens in een...

Dat is ook wel iets voor moderne etiketten, moet ik eerlijk zeggen.

Maar dan is ze in een hotel.

En dan gaat ze zochtend weg.

En dan ziet ze nog roomservice van de kamer daarnaast staan.

En dan denk ze...

Lekker.

En dan pakt ze daar dan gewoon iets van...

Maar wat pak je?

Pak je iets wat dicht zit?

En je dicht jofertje of pak je een groerei?

Ja.

En dan deed ze ook kinderen en zei ze...

Ik doe het ook wel eens in een lundroom.

Dan hadden ze daarnaast een stuk taart.

En dan hadden ze maar één stuk van...

En dan had ze gewoon een stuk taart gepakt.

Ik ken een verhaal.

Ik ken een verhaal, maar ik mag niet zeggen wie het is.

Maar ik ken een verhaal.

Dan kom ik wel achter.
Of vertel ik het al nog wel?
Nee, ik ken een verhaal van iemand en die werkte ergens.
Oké.
Ik ken iemand die werkte ergens.
Nee, maar dat is heel...
In New York.
Dat moet je bij zeggen.
In New York.
En in New York zijn ze helemaal.
En in Amerika zijn ze helemaal van germs en oer van andere mensen.
Ik weet wel dat ik mijn zus heeft aan het tijd.
Dan waren ze met kinderen aan het lopen of zo.
En dan ging je die kinderen en andere kinderen toen naar.
Dat was daar helemaal niet de begin dat die elkaar aanraakte.
Oh, echt?
Nee, dat was echt...
Die waren helemaal germs, helemaal bang, weet ik wat.
Dus ze was in New York.
Maar die iemand is het wel Nederlands of ook Amerikaans?
Die iemand is Nederlands.
Oké.
En die kwam daar met twee vrienden.
Was een vrouw, ouder een vrouw.
Komt met twee vrienden.
Die ging in die bar zitten, van het hotel.
Ja.
En ik weet het, want degene die daar bediende was Nederlands.
Maar die sprak heel goed Amerikaans.
Dus niemand had doordat zij wist wie die vrouw was.
Oké.
Want ze bekende.
En die...
Dus zij gaat die bedienen.
En die zegt gewoon, ik wil even iets vragen.
We hadden dan drankjes besteld.
En dan heb je er iets gratis bij.
En toen zei ze, nee, ja, nee, we hebben wat pinders ofzo.
Maar toen bezigden ze naar het tafje daarnaast.
En dat...
Er waren natuureships.
Zegt ze, nee, die kost er gewoon...
Ik weet niet wat, maar die kost er...
Zegt ze, oh nee, nee.

Doe dan maar gewoon die gratis pinders.
Nou, dus zij komt daar brengen.
En zo, die mensen daarnaast gaan weg.
En zij denken gewoon, er liggen allemaal nog natures in.
We pakken daar gewoon.
En toen ging een collega van haar ging afrekenen bij hen.
En die zag een leegbakje van die natures staan op het einde van de dame.
En die dacht, oh, er zijn ze op de rekening.
Dus ze zetten ze op de rekening erbij.
Dus daar gaan we ze de rekening geven.
En toen zeiden ze, oh nee, maar er staan natures op de dame.
Die hebben we niet gehad.
En toen zei ze, ja, maar dat dan.
En toen moesten ze zeggen, ja.
En toen hebben we gepakt.
Die hebben we gepakt.
En toen vonden ze in Amerika...
Oh, dus die kwam terug bij haar.
En die zeiden, oh, en die mensen, die hebben we dan gepakt van de burens.
Ja, dat vinden ze natuurlijk heel smerig.
Maar er was een bekende, bekende vrouw die dat had gedaan.
Ja, maar ik kan helaas niet zeggen wie het was.
Ik heb nog wel één dingetje, maar er is dan meer een vraag in plaatsen.
Nou, het is toch ook een...
Het is een irritatiebeek een beetje bij mij.
Ik krijg van American Express.
Krijg je wel eens post die niet voor jou is.
Dus dat is een oude bewoner.
Snap je?
Dus ik woon in een huis.
Ja, precies, de vorige bewoner.
Zegt een beetje ontslachtig fijn dat jij het nu helder hebt.
De vorige bewoner.
Dan krijg je post van de vorige bewoner.
Ja.
En als jij als je post krijgt van een vorige bewoner.
Dan ligt er aan.
Nou?
Ik wil het allemaal weten.
Het ligt er aan.
Hoe lang de vorige bewoner al weg is.
Of de vorige bewoner een soort ding heeft gedaan met post.
Dat alles wordt doorgestuurd enzo.
En wat het is?

Dit adres, deze vrouw.
Het is een mevrouw, Sakkararis.
Zo, iets naam.
Niemand kent er in het hele huis.
Oh, je weet ook niet waar ze naartoe is gegaan.
Ik heb al tegen keer adres onbekend, retour.
Dat zou ik gewoon kapot schuren.
Maar het blijft maar komen.
En daar heb ik dus heel veel moeite mee.
Gaan we beginnen?
Elke keer denk ik, oeh.
Ik heb het één keer weg gehoord.
Oh.
Waar gaat het over?
Ja.
Maar ik snap niet waar.
Hoe moet je dit doen?
Ik wil graag tips van mensen dat ik nooit meer die post krijg.
Ja.
Ik heb wel eens een keer.
Hij zit even vooruit te denken of ik dit allemaal kan vertellen.
Ik heb eens een keer.
Dat was heel lang geleden.
Helemaal een ander huis.
Ik had helemaal niks met het huis van nu te maken.
Maar toen kreeg ik ook jaren daarna.
Kreeg ik van geld.
De bewoonste kreeg ik een kaart voor diegene.
Maar die was al jaren weer.
En ik dacht, ik denk gewoon, die moet ik even doorsturen.
Dan was ik vergeten.
En dan was er echt een week in mijn tas gezeten.
Ja, dat heeft nou ook niet zin meer.
Dus ik schurde die kapot.
En toen zag ik daarin een waardebond zitten van 10 euro.
Maar toen dacht ik, ja, ik kan nou moeilijk die aan elkaar plakken.
En dan doorsturen en zeggen, ja, ik had hem uit een kapot gescheurd.
Maar toen zag ik die.
Daar kan ik natuurlijk niet.
Maar ik kan hem ook niet zelf houden, de toergoedbond.
Dus dan heb ik geplakt en heb ik helemaal niemand anders.
Ik geef niet voor de verjaardag of zo, maar gewoon tussen door.
Zo maar.
Hier aan de zwerver.

Hier voor jou.
Van de Douglas.
Heb je geen stads?
Nee, je is blij met die bond.
En toen dacht ik, ja, ik kan het niet houden.
Want daar voelt het heel fout.
Maar ik vind het ook fout om het gewoon.
Want ik kan de Douglas, ja.
Maar waarom zijn die niet wel alsnog doorsturen?
Dat moet je dus zeggen, ja.
Ik had hem eigenlijk kapot gescheurd.
Je hoefde niet zelf gescheurd.
En dat jij hem kapot had gescheurd.
Ik zag een gescheurde...
Een leuk gescheurd.
En dan kom ik in een soort leuke terecht.
En dan...
Ja, maar die bond was het natuurlijk wel van haar.
Dan wordt het nog steeds erger.
En dan word ik uiteindelijk de jada in de gevangenis.
Dank je, Jan.
Maar nu is karma, bitch, hè?
Ja, want het is zo lang geleden.
Oké.
Je hebt daarbij al veel straf tegen.
Ja, het is meer dan 20 jaar geleden of zo.
Dus het is niet...
Ja, het is al lang voorbij.
Ja, dat was in Amsterdam.
Iedereen, ja, dat weet je niet meer.
Maar...
Weet je, vrienden van mij, die aan het Vondelpark woonden.
Uw gewoon Jan.
En nu gewoon, daar waren heel veel zwervers altijd in het Vondelpark.
En dan dacht hij op een gegeven moment,
ah ja, ik heb nog allemaal oude kleding.
Die zwerver werd gewoon echt woedend.
Ik hoef die kutjas niet voor jou.
Dat was net duurzame jas.
Geef me gewoon bier ofzo.
Dus hij echt denkt, oké.
Ik geef nog eens wat.
Ja, ja, maar ja.
Dat is natuurlijk...

Het is niet als werft alles leuk om te winnen.
En hij dacht, dat is lekker een warme jas voor hem.
Dat is op zich goed bedoeld.
Ik ken een verhaal van iemand,
dat is ook heel snel.
Maar ik ken een verhaal van iemand die in de gevangenis...
...en die was in de zomer erin gegaan.
En die werd in de winter vrijgelaten.
Maar die had hij geen winterjas.
Maar had hij ook geen huizen?
En die familie gebeld, had hij gezegd,
ik heb geen winterjas.
En toen zei hij, die moeder had de gevangenis gebeld.
En die had hij gezegd,
heb je geen winterjas voor hem.
En toen zei hij, we zijn geen tweedehands kledingwinkel.
En toen had ze gewoon van de nekman...
...had ze bij de gevangenis laten komen.
Ja.
Maar ik had dan een eutofnaak...
...dat hij dan de zomer de gevangenis in gaat...
...en dan de winter wordt vrijgelaten.
Lofgelaten.
En dat je dan dus je kleren hebt die je hebt.
Ja.
Ja, het is niet anders.
Het is mooi.
Parken.
Parken.
Wat vind je ervan?
Hou je van parken?
Ik hou van parken.
Maar ik hou ook heel erg van alleen zijn.
Dus dit is voor mij altijd heel erg moeilijk.
Gewoon heel ander thema nu.
Parken.
O, parken maar.
Ik hou ook van bonbont.
Bonbont, vind ik.
Nee, nee, nee.
Ik hou van parken, maar ik vind het ook heel fijn...
...om inderdaad op een erg...
...dat een park bij niemand is, zeg maar.
En dan krijg je bijna niet voor elkaar.

Nee, op een Tilburg.
Op een Tilburg?
In Tilburg heb je het Willen Minnepaar.
Nou, nee.
In Tilburg heb je...
Dat is wel mooi om te vertellen.
Dat was ik nog vergeten.
Het enige sterrenbos...
...van Nederland.
Dat is een bos.
Dat is gebaseerd...
...en dat zeg ik nou even uit mijn geheugen gewoon...
...op façaien.
Maar hoe zo'n sterrenbos?
Dat is gebaseerd op façaien, maar daar kan ik ook verzinnen.
Dat weet ik niet zeker of het zo is, maar het is in ieder geval...
...heel apart.
Maar hij krijgt sterren...
...het bos, wat bedoel je?
Nee, een sterrenbos.
Wat is een sterrenbos?
Een sterrenbos, zal ik jou vertellen wat er is?
Dat is...
Dat is vroeger?
Is rondom een punt.
Kan dat zo hekel uit?
Als mijn broer dan ging hij me overhoren vroeger van school.
En dan zei hij...
Waar gaat het hoofdstuk over?
Zeg ik...
Ja, dat weet ik niet.
Ga maar nou maar gewoon overhoren.
Zij weet je niet waar het hoofdstuk over gaat?
En dan zo doorgaan...
Oh ja.
Ik vroeg het al.
En wat betekent iets?
Of ze...
Oh, je weet niet wat dat betekent.
Nee, dat zeg ik dus.
Nou, fijn dat jij mij gaat uitleggen.
Iets wat ik niet weet.
Wat is een sterrenbos, Marc-Marie?
Dat overhoren.

Mijn vader zei ook altijd...
Er moest alles...
Nou, als ook mijn vader het ooit deed.
Maar hij heeft het wel eens ooit gedaan.
Maar dan moest alles met hem komen.
En ik zei nee, maar dat is goed zo.
Dat hoeft niet zo helemaal zo precies.
Ja, wel.
Ja, maar zo staat-ie niet.
Ik zei nee.
Zo staat-ie niet.
Maar wat ik nou zeg is ook prima.
Nee, nee.
Nou, dan werd ze er al heel snel afgelopen, ja.
Een sterrenbos.
Een keer...
Nee, een keer.
Nee, een keer.
Het opname van...
Een opname van mijn zus die mij in het overhoren is.
En dan hebben we lol en dan moeten we lachen.
Ha, ha, ha.
En zij stelt de vraag als een soort quiz en zo.
Ha, ha.
En dan hoor je de bandje neen stoppen.
En dan begin ik.
En dan ben ik nog maar alleen.
En dan heb ik net gehuild, hoor je ook.
Dus het is een ruzie geweest of zo.
Zo zit ik dan...
Dat is echt super stilig.
Maar dat je dat ook opneemt.
Want je wou even weten hoe dat klopt.
Nee, wat ik daarna af kon luisteren.
Dan leerde ik het.
Zo leerde ik de dingen.
En die ruzie, die had Annette even uitgezet.
Ja.
Die man dat Annette was.
Ja, het was Annette.
Ja, te krijgen.
En dan lachen we het steeds meer.
En herinner ik me wel dat mijn moeder of mijn vader dan zei van...
Let op, straks is het verhuilen.

En dan was het natuurlijk over de zee.
En dan werd het steeds erg.
En dan op een gegeven moment was het er ineens een ruzie.
Ja.
Ehm...
Wat was de vraag?
O, sterrenbos.
Sterrenbos.
Maar het hoeft niet, hè?
Nee, nee.
Wat is sterrenbos?
Wat is sterrenbos?
Sterrenbos is rondom één punt allemaal paden die na dat ene punt leiden.
Dus dan heb je, als waren het, een ster.
Ster.
En dan hebben ze, in Tilburg is, op dat punt is dan grotto heet dat.
En daar kun je dan thee en koffie en zo gaan.
En dan heb je rondom dat dingen, heb je allemaal...
Daar hadden we nog bijna een hond gehad.
Op dat grotto?
Een grotto?
Waar?
In bos?
Wat bedoel je?
Karim en ik waren daar aan het wandelen.
Het was er een hondje en dat liep ineens achter ons aan.
En er was helemaal niemand bij.
En er was een leuk hondje.
Nou, en toen had ik echt binnen drie seconden besloten, oké.
Dit heeft zo moeten zijn.
Dit hondje hoort gewoon bij ons.
Dat is gewoon onder hondje.
Hartstikke leuk.
Dus een hondje.
En er was wel een mager en zo.
Dus we dachten, hij wil misschien eten en drinken.
We waren daar niet bij de grotto.
Maar dan is er ook nog een andere.
De bonheur of zo.
Dat is een heel andere zieker restaurant.
Maar goed, daar waren we toch binnen gekropen.
Het hondje mocht eigenlijk in het hondje binnen.
De schoot zo de bonheur binnen.
En zij zei, hier mogen honden.

Ik zei, dit is eigenlijk ons hond helemaal niet.
Maar wij denken dat hij gewoon honger heeft.
We hebben hem gevonden in de bols.
Nou, zij hebben allemaal dingen gehast.
Ik heb lief, allemaal spullen gehaald.
En drankje.
Nou, geen drankjes.
Van banne, koffie.
Wat wil je lieverd?
Hondencocktails en zo.
Echt leuke dingen voor het hondje.
En toen...
Dat is een hond van eens zo'n vrouw roepen.
Nee, zo van, weet je wel.
Vicky, Vicky.
Oh, god.
Zijn ze zo'n Vicky.
Daar gaat Vicky.
Dus ze moesten we die hondencocktails afschijten.
Ik had er bijna in de auto gedacht.
Ja, we rijden weg.
We zien wel.
Nee hoor.
Maar toen had zij Vicky weer meegenomen.
Het was, had er even niet heel op gelegd.
Maar jij weet natuurlijk wel dat jij en honden schinkt.
Kom weer.
Nee, dat is niet zo goed.
Dat heb je nooit echt verteld.
Ik heb je wel verteld.
Ja, zeker.
Dat ik één dag een hond heb gehad.
Dat heb ik wel verteld.
Maar dus ik denk dat als je zo'n hond tot je komt,
dat je denkt, ja, dan heeft het zo moeten zijn.
Ja.
Mooi.
Parker.
Maar je bent het liefst alleen in een park.
Ja.
En jij?
Ja, ik weet niet.
Ik heb heel lang aan het Vondelpark gewoond.
Dat vond ik wel echt heel fijn.

Op een gegeven moment wordt dat ook een stuk van je tuin gewoon.
Dan denk je ook in de zoon.
Maar we doen al die mensen in mijn tuin.
Het is wel veel te druk.
Dus dat is wel waar.
Het is nog steeds een beetje een beetje de vorige keer.
Dat inderdaad.
Het is nog steeds een beetje een beetje de vorige keer.
En als je aan het vond, dan kunt je de dier zijn met de linker.
Hoe leuker.
En Phillynder ging daar voor het eerst.
En eentje spelen.
Dat liet ik allemaal toe.
Met zo'n steppje.
Zo'n aanmettenvriendinnetje dan.
Maar ja, wandelen.
En ik heb ook gewoond toen ik net in Amsterdam woon.
Toen ik zwangen was, was van Merlijn.
Ik weet nog dat ik daar op een bankje zat met Anthony.
Ik met zo'n telelens, ik denk die gaat toch geen foto maken, dat ik, jeezus Issa, denk je nou serieus,
dat mensen met jou bezig zijn van zo'n afstand, jouw er.
En dat bleek zo te zijn.
Dat bleek het wel zo te zijn.
Dus ik had mezelf al helemaal weer erbij geroepen van, doe eens even normaal.
Er gaat niet om jou, waarom denk je dat dat zo is?
Nou, er stonden dus echt drie pagina's en echt depressieve foto's die ik denk ook gezellig.
Ja, dat zijn mijn tantekeer.
We hadden ze een foto van ons, dat wij uit de groentenman kwamen.
We kwamen natuurlijk niet uit de groentenman, maar we kwamen uit de groentenwinkel.
En toen zijn mijn tante zei, maar waarom kijken ze zo'n schagrijn?
Ik zei, ja, tante Loes, we winsten toch helemaal in je foto heeft genomen.
Ja, ik kijk gewoon normaal zo als ik uit de groentenman loop, zeg maar, als winkel.
Ja, winkel, man, de groentenwinkel loop.
Zo kijk ik gewoon, dat is niet schagrijnig of niet schagrijnig.
Ik wist helemaal niet dat die foto heeft genomen, niet dat ik lang gelachen.
Maar ik had daar helemaal geen erg in.
Parken.
Weet je nog Tevin on the Green?
Nou, heel kort.
Wij waren met Albert Verlinde.
Nou, niet, wij waren met Albert Verlinde.
Jij was met Albert Verlinde in New York.
Ik was uitgenodigd door Albert, om mee te gaan naar New York.
Hartstikke leuk.

Om mee te gaan naar New York.
Mijn zus wonen in Chicago.
Dus ik dacht, weet je wat?
Toen zei, oh, anders ga je mee naar New York en dan ga je vanuit daar naar Chicago.
Ik dacht, oh, hartstikke leuk, als Albert er ook leuk vindt.
Vond hij leuk?
Vond hij leuk, toen nog.
En toen hadden we, en het was een jaar na 9-11.
Ja.
En toen wilde Albert naar 9-11 toe.
En wij...
En toen zei ik te stommen worden.
Nee, toen nog niet.
O, daar ging ik gewoon daar naartoe.
Want het was een jaar geleden.
Wij wilden met twee niet, want ik wilde niet omdat...
dat het niet mijn ramp was.
En ik voelde me dan niet prettig om daar te gaan kijken.
En dat had je ook.
Dus toen hadden we gezegd, nou, weet je wat?
Ga jij lekker naar...
Lekker naar de 3-0.
Hartstikke leuk, daarna weer.
Zie je me daarna.
Dan lunt je even nog in Park, in Tevenon.
Nou, prima.
Dus wij komen daar.
Hij komt daarbij.
En ik zeg...
Dus eer eniger wat ik heb gevraagd naam,
dat was de brin van alles.
Toen zei ik, zeg, oh, waren er veel toeristen, zei ik.
Dat was het enige wat ik zei.
En toen werd Albert heel erg kwam.
Oh, echt ging het zo?
Ja, zo ging het.
Oh.
En je zegt dat omdat je vindt dat ik een ramp toerist ben.
Ik zeg, nou...
Ik zeg...
Ja, ik kon niemand neer zeggen.
Maar ik zeg, nou ja, ik...
Het is gewoon mijn ramp niet.
En ik snap heel goed dat jij denkt,

ik wil...
Als mijn boulevard er natuurlijk in,
dan wil ik daarover kunnen praten.
En dat gaat helemaal niet om.
Ik ben gewoon in de wereld.
En ik wil dingen zien.
Ik zeg, nou, dat heeft er helemaal niets mee te maken.
En toen zei jij...
De geweldige zin.
Olio op het vuur.
Toen zei jij...
Als er een ongeluk gebeurt, ga ik ook nooit stoppen.
Stop ik ook nooit om te kijken.
En toen zei je nog wel...
Je vindt dat ik...
Toen zei ik, oh ja, dit gaat helpen, Isa.
Om hem rustig te krijgen.
Want wij probeerden hem op een gegeven moment
gewoon een beetje rustig te krijgen.
Daar ben ik niet voor in de wien gelegd in.
Nee.
Nou, dat is ook...
Uiteindelijk hebben we besloten van...
Oké, jij vindt dat.
En wij vindt dat.
En dat mag ook?
Ja, dat mag ook.
Alleen ik zei, ja, ik ga daar gewoon niet kijken.
Want het is mijn ramp niet.
En ik vind het een beetje ramp-tourisme.
Ja, dat vind ik gewoon.
En heeft niks te maken met dat ik niet...
Dat je dat...
Mijn ogen openhoudt.
Of dat ik niet...
Want ik ben altijd degene die knuppelend,
hundrukgooien is.
En toen is dat...
Nou, toen kwam je nog een heel eigenaardig verhaal aan.
En toen is het eigenlijk...
Ja, toen is het daar nog wel rustig geworden.
Ja, want daarna hebben ze hem volgens mij...
Precies hebben we gewoon gelunocht.
En toen zijn jullie teruggegaan.

Ja, want dat kan hij ook wel volgens mij dan wel weer loslaten.
Maar hij was wel boos, inderdaad.
Hij was toen heel boos over dat...
En dat...
Daar gooide ik olie op het vuur.
Ik dacht eigenlijk dat het door mij kwam.
Nou ja, ik werd op een gegeven moment ook boos.
Want ik denk, ja, kom op zeg.
Wij mogen toch gewoon zeggen wat we zelf willen.
We hoeven er niet met jou persé naar grijs zero.
Want hij had daar ook iets heel erg emotioneels...
Een beetje sentimenteels over.
En daar vond ik niet helemaal een zuiver.
En daar vond ik gewoon niet fijn.
Ja, nou goed.
Daar hebben we toen het park voor gebruikt.
Dus toen hebben we over parken gesproken...
Daar hebben we daar lekker in het park gezeten.
Maar dat was wel een te gekke plek.
Dat was een superleuke plek.
Ik vind sowieso het centropark heel erg leuk.
Want dat het natuurlijk zo groot is.
En je kan er gewoon heel veel wandelen.
En het heeft ook nog hoogteverschil.
Met een heuveltje en zo.
En een schoen zit er ook nog in, ja.
Maar ook los, gewoon konijnen.
Los konijnen.
Ik weet niet, het is gewoon leuk.
Ik vind het een fijn park.
Ik vind parken altijd leuk.
Londen heeft ook zo'n lekker park.
Hyde Park.
Ja, heel veel hebben ze daar.
Maar ik vind sowieso ook een klein park.
Bijvoorbeeld het Werthijnpark.
Bijvoorbeeld is het heel klein.
Maar het is meteen...
Als je door die poort loopt.
En je loopt lekker bak.
Dus dat is groen, hè?
Het is meteen een soort rust, ja.
Het is heel fijn.
Ja, heel fijn dat ze dat wel voorzorgden.

Wie zit trouwens hoe dat ontstaan is in het Vonden Park?

Nee.

Want dat was...

Ik heb het opgezocht.

Het is ontworpen door zoggen.

Ik dacht, hoe heet het dan?

Het Vonden Park.

Maar het was een groep invloedrijke Amsterdamers.

Die in 1864 een committee opricht om geld in te zamelen voor het park.

Maar een paar jaar later werd dus het beeld van Joost van de Vondel geplaatst.

En toen heette het eerst Vondelpark.

En die is verdwenen.

Maar in '53 is het voor 1 euro verkocht aan de gemeente Amsterdam.

Maar die mensen wilden dus hun hond uitlaten.

Dat was het.

Met je rijk luisparkje was het toen.

Het is verkocht met wel de voorwaarden dat het zijn bestemming moest houden.

Die muziek, eventjes, die er natuurlijk regelmatig nog steeds zijn.

Dat je er mocht fietsen, behalve op zondag.

Heel grappig.

Ruiters in het park.

Dat zie je natuurlijk ook niet meer.

Ja, dat zie je nog wel eens.

Echt?

Niet zoveel.

Honden mogen helemaal niet meer los.

En dat er geen politieke reden voor in de grond.

Mogen de honden niet los?

Dat weet ik niet.

Ik zie het.

Maar wel los de honden, volgens mij.

Ik vind het wel heel leuk.

Ik vind het een heel fijn park.

Alleen wat ik niet begrijp, wat ik niet begrijp, want wij wonen daar aan.

En daar komen de mensen, zie ik dan voor onze deur.

Komen ze met de auto naar het vondelpark.

En daar gaan ze daar hun hond uit laten.

Ik denk als je naar een auto hebt.

Er zijn in Amsterdam het Amsterdamse bos.

Je hebt met Amstelpark het Vlevolpark.

Alle parken die veel groter zijn, veel rustiger zijn, veel fijner.

Maar nee, dan willen ze met z'n allen naar het vondelpark.

En ik snap wel als je daar aan of je woont vlak bij een buurt of je hebt een fiets.

En je kan er prima.

En je komt ook vooral met de auto als je wilt.
Alleen ik snap het niet zo goed.
Als je met de auto, dan kan je naar zoveel andere parken.
Dat is ook fantastisch.
Hartstikke leuk.
Dat is het Amsterdamse bos.
En ben je wel eens in Yosemite Park geweest, in Californië?
Nee, nee, nee.
Dat met die gigantische bomen.
Ja, ik wel.
Gefeliciteerd dan nog meer.
Ook met Albert Verlinder of had je er gewoon...
Nee, daar was ik met Antonië.
Er zijn supermooie parken.
Maar ook in, ja, overal.
Ik vind een park altijd fijn.
Ja, en de natuur is gewoon anders.
De stad is toch te veel stad als in te veel stenen.
Ja.
En zo'n park is meteen inderdaad ontspanning.
Ja, lekker.
Maar goed, de natuur, dan gaan wel mensen heel erg lachen.
Die denken, oh, dat vinden jullie niet in de natuur?
Nee, ik snap het wel.
Er is veel meer.
Dan alleen een park.
Nee, want ik was laatst weer in Oosterwijk, bijvoorbeeld.
Dat is vlak bij Tilburg, natuurlijk.
Dus daar fiets je zo naartoe.
Wat hij fietsen dan, dat is echt heel sportief.
En dat fietsen we wel naar de snackbar.
Maar goed, het is er niet te min.
Dat is beter dan met de auto dan naar de snackbar.
Ja.
Maar dan ga je zo door de bossen en zo in Oosterwijk.
Zijn ook zulke mooie bossen.
Ja, het is heel erg leuk.
Vecht ook.
Superleuk, vucht.
Vroeger zat daar volgens mij een inrichting.
Dat komt zeker uit vucht.
Dat je niet goed wijs was.
Mooie afsluiten.
Ja, dat was vroeger zo.

Maar hoeveel sterren geef jij parken?

Ja, ik zie het alweer gebeuren.

Ga ik dan eens mee ophouden.

Wat vind ik er niet leuk aan?

Is er echt iets niet leuk aan parken?

Nou, ik vind die rommel die mensen achterlaat.

Ja, ik word echt een beetje naar Oosterwijk.

Nee, ik ben gewoon normaal opgevoerd.

Ik snap gewoon niet, als je met allemaal eten naar het park gaat, dat je gewoon niet je hele zoon weer mee terug neemt.

Ik heb daar op gelegd.

Want ik kom natuurlijk heel vaak.

Ik doe eigenlijk alles fietsen door het park.

Het is niet zo dat mensen dat niet willen.

Maar je zit heel vaak rondom die bakken.

Het allemaal ligt omdat die bakken gewoon veel te klein zijn.

Dus het is niet zo dat mensen gewoon alles maar laten leren.

Ik zie helemaal niet.

Maar je kan het ook bij een huis nemen.

Waarom moet je het allemaal daar achterlaat?

Nee, dat snap ik wel.

Wat een moeite.

Poepoe.

Nee, dat is ook zo.

Poepoe is zeker.

Maar ze willen wel.

Dus ze zijn op zich...

Ik zie niet hele velden vol liggen met piknikspullen.

Waar mensen gewoon...

Nee, dat zijn dus niet.

Sowieso het afval wordt helemaal niet meer lekker opgehaald.

Toch in Amsterdam.

Wat is daar aan de hand?

Nou, ik weet nog wel.

Bij Koningsdag was het zo.

Vanaf daar?

Nou ja.

Dan reed ik...

Dat was bij ons het schoon.

En dan reed ik...

En dan was het in het Spiegelkwartier of zo bij het Rijk Museum.

Het was één grote pokkenzooi.

Het is heel vies.

Ongelijpt ze heel lang...

Is het toch bleef terwijl...
Nog veel plekken.
Bij ons was het zo snel opgeruimd.
Dat vond ik echt supergoed.
Want er zijn echt van die ploegen, die kaart.
Echt heel goed werken.
Dus dat is wel fijn.
Zal ik zeker niet aan liggen.
Maar goed...
Ja, we moeten toch sterren geven.
Dus ik zie niks negatiefs aan een park.
Nee, ik krijg ook niet.
Wat geef jij voor sterren?
Ja, ik ga gewoon voor vijf sterren.
Ja.
Ja, is maar snel doet, hè.
Is toch snel open.
Ja, maar dat is mooi.
En ik vind parken dat ook echt verdienen.
Ja, en ik ook.
Dat is niet onderzitter dan.
Boekbeet.
Boekbeet.
Ken je hem nog?
Boekbeet.
Boekbeet.
Boekbeet.
Ja, ken je het?
Ik vind het zo leuk.
Dat is een app voor luisterboeken.
Precies.
En e-books.
Ja.
Kan je downloaden?
Of stream op je mobiele telefoon of tablet.
En daar staan zoveel verschillende boeken op.
Ja, het boek wat ik dus graag wil bespreken.
Kim van Cote.
Oh, ja.
Lievaling.
Heb je dat ooit toevallig?
Zeker.
Heb je het ook gelezen?
Ja, ik vond dat heel indrukwekkend.

En wij kennen natuurlijk allebei Paulien.
Ja, dat realiseer ik me nu pas.
Kim en Paulien zijn vriendinnen.
En het gaat over het leven van Paulien.
Ze heeft heel veel gedeeld over haar jeugd.
Die heel verdrietig en heftig is geweest.
Waar heel veel dingen in zijn gebeurt.
Dat ga ik niet te veel over vertellen.
Want het staat natuurlijk allemaal in het boek.
En Kim heeft daar een heel spannend en gedurft verhaal van gemaakt.
Het is grappig.
Het is grappig.
Het is klein.
Het is heel groot.
Misschien moeten we even zeggen.
Het gaat over Puk.
Want ze heeft Paulien natuurlijk Puk genoemd.
Ze wonen met haar moeder in Rotterdam.
Een achterstandswijk.
En haar moeder hertrout.
En de nieuwe man die door Puk omen meneer wordt genoemd.
Ik ook zo mooi.
Omdvermd zich over het meisenaar.
Daar ga ik niet te veel over vertellen.
Maar het is prachtig geschreven.
Het is heel emotioneel, vond ik.
Ja.
Juist door wat er allemaal niet gezegd wordt.
Het lijkt nu op de emoties zijn.
Het is heel licht voeten geschreven.
Haarscherp.
Ja, ik vond het echt een prachtig boek.
Dus ik ben heel blij dat dat nu ook op Boekbeat te vinden is.
Ja.
En je krijgt een kortingscode bij Boekbeat.
Boekbeat is in het Engels.
Boek met OOK.
En B-E-A-T.
Ja.
En dan is de kortingscode Magmarie Isa.
Ja.
Vergeet niet dat het allemaal in kleine letters aan elkaar geschreven is.
Ja.
En dan krijg je in 6 dagen in plaats van 30 dagen.

Ja, hoe leuk is dat.
Dus dat is heel fijn.
Ja.
Mooi.
We gaan naar de lindameiden.
En daar staat een stuk in.
Nou ja, ik kijk.
Ik vond het ook wel een beetje...
Ja.
Mensen die...
Dat gaat in het zon, hè?
Nou, het einde verhaal.
Er gaat over mensen die heel erg ziek zijn.
En die doodgaan.
Ja.
En dan gaat het over de natuur.
Gaat er aan.
En dan gaat het over...
O, heel dramatisch allemaal.
Nou ja, allemaal best zware thema's.
Ja.
En...
Maar dat is dan het 1 stuk.
En toen dacht ik, ja, dat is eigenlijk voor meisjes die dit lezen.
Ja, het lijkt bijna een soort leuke tip.
Ik vond het ook wel weer...
Goede van mijn voeten heet het stuk.
En het gaat over Soraya, die 27.
En die is een...
Hoe noem je dat?
Een voetensekswerker.
Oh.
Dus haar voeten...
Het werk, zeg maar.
En...
De rest doet niet mee.
En de rest doet niet mee.
Nee.
Oh.
Ja.
Dus...
Hi babe, wat voor schoenen draag je?
Zijn vragen stond gewoon op berichten op Facebook.
En omdat zij dacht...

Wat voor schoenen draag je?
Ik had ze gewoon slippers.
En toen zei hij van...
Nou, ik zou je 50 euro betalen...
Als je dan een foto van maakt.
Dit heb ik ook een keer meegemaakt.
Oh.
Ja, seriënt.
Bij jou?
Ja, gewoon zo, maar iemand random.
Maar ga door.
Ik dacht...
Je hebt niet gedaan.
Nee.
Nou ja, dat is natuurlijk...
Foto van je voeten.
Ja, foto van je voeten.
Ja.
Dus dan...
Zij verdient tussen de 5 en 10.000 euro per maand.
Wat?
Ja, schrijf dat maar op, Kriesje.
Want...
Suusje?
Ja, Suusje.
Kriesje.
Schrijf dat maar op tussen de 5 en 10.000 euro per maand.
En ze staat netje ingeschreven...
De Kaan Verkoophandel enzo.
En zij staat nergens meer van te kijken.
Ze belondde met naaldakkerstuk, prik op blote voeten door het pargelopen melk over
m'n voeten gieten, tomaten pletten.
Het smeerste broep is natuurlijk wat precies met proep.
Of ze ooit in de eigen proep zou willen gaan staan.
Nou ja, toen heeft ze nog even over nagedacht om dan van pindakaas nep proep te maken.
Dat ze denkt...
Maar dat kwam ze niet meer weg, want...
Dat was overduidelijk.
Dat was overduidelijk.
Dat was overduidelijk.
Pindakaas.
Dus ze heeft het niet gedaan.
Maar ook met de blote voeten moesten ze dan door de modden vroeten en naar het park.
En soms kijken mensen die langskomigen wat zij nu aan het doen.

Maar dat betrekste zich inderdaad helemaal niks meer van aan.
En laatst nog ebte een klan met een bijzonder verzoek of ik naar de supermarkt wilde lopen
en met m'n blote voeten voor het vleedswaarschap wilde poseren.
En...
En heeft ze toen gedaan.
Dat is natuurlijk hartstikke leuk.
Maar daar worden mensen opgevonden van?
Ja.
M'n werk is verslavend, zegt ze.
Je krijgt een bericht, maakt een foto, je bent 100 euro rijker.
Het hoogste wat ze ooit heeft verdiend met één foto was 1350 euro voor een filmpje.
Deze man wilde dat ik een chocolade reep tussen m'n voeten vreef en zijn naam zei.
Johan! Johan! Johan!
Dat is toch ook kiet.
En dan kreeg ze dan 1350 euro voor.
Dat is wel goed, hè.
En ze heeft de hele dag dit heel veel werk.
Want dan verkijken mensen zich, want heel veel mensen wilden dat ook gaan doen.
Maar dan verkijken ze zich hoe veel werk het is.
Want het is best heel veel werk.
Intensief.
Goed te werken.
Ja, je bent de hele dag bezig met contact onderhouden en content maken.
Je moet overal lak aan hebben.
Nu is het door gesmolten sheddage kaas lopen, bijvoorbeeld een ding.
En je omgeving moet het ook wel oké vinden.
Dus nu is er het schijnbaar, dus...
Is het wat?
Is het wat?
Om door gesmolten sheddage kaas te lopen.
Ja, ik moet eerlijk zeggen.
Maar dus ze doet nooit gaat het over in seks.
En laatst bood iemand 1000 euro voor m'n vulvaar.
Dan denk ik, ach, wat maakt die één foto naar uit.
Maar toch is dat een brug te ver.
Dus heeft ze niet gedaan.
Misschien had ik z'n partner gehad.
Ja, dat is ook iets, hè.
Wat vindt die er allemaal van?
Prima, zolang te voetjes zijn.
Ja, haar partner, haar vrouw, gaat dan mee om foto's te maken en zo.
En om dan ervoor te gaan staan terwijl zij door de gelikaans ergens loopt.
Want zij staat niet met foto's al afgebeeld?
Nee.

Want zij wil natuurlijk onbekend blijven.
Ja, ze wil het liefst natuurlijk niet met haar gezicht in de dingen.
En toen...
Dus ja, ik vind het...
Wonderbaar.
Ja, want haar zusje doet het nou ook.
Oh.
Maar toen dacht ik, in de Linda Meijden,
kan ik me zelf voorstellen dat meiden zitten lezen,
denken, wat, 5000 tot 10.000 euro per maand,
met vrijve van mijn voeten, met chocoladerepen en een naam noemen.
Ja, daar wil ik best wel doen.
Waar kan ik me naar je opgeven?
Zou je dan denken, toch?
Waar doet ze dit?
Waar vind je dit dan?
Dit zijn wel echt seks.
Seks.
Iets met seks.
Seks.
Seksvoeten.
Seksvoeten.nl.
Nettenel.
Tot kom.
Ja, ik weet niet wat je dat doet.
Ja, ik denk gewoon op Facebook of zo.
Kunnen ze haar vinden.
En dan sturen ze een dm-etje.
En dan kan je...
Hoe is het ontstaan?
Heb je dat gelezen?
Want waarom...
En nu weet ik ineens hoe het bij mij gebeurde.
Die man...
Ik verkocht tweedehand schoenen.
Dus op marktplaats.
Ja.
En die vroeg...
Zou je een foto willen maken...
Als je ze aan hebt.
Oh ja, dan wil je even zien hoe ze staan.
Ik zag daar helemaal niks.
Nee, dat zou ook denken prima.
Maar daar ging die dus steeds verder in.

Kan je ook even gewoon een foto maken van je voeten.
Ik dacht, foto van mijn voeten.
Maar dat normaal, je wilde die schoen.
Maar dat deed je misschien zonder broek.
Nou, oké.
Nog eentje dan zonder broek.
Maar dan moet je echt wel zeggen of je de schoenen wil kopen.
Zou je nog eentje willen maken onder de douche?
Nou oké, doe ik nog eentje onder de douche.
Maar dan wil ik graag de schoenen verkopen.
Waarom denk je dat ik dat zou doen?
Nooit.
Maar dus je hebt wel een foto gemaakt van je schoenen...
Met je voeten in de schoenen.
Ja, dat is de eerste keer wel, omdat ik dacht...
En toen zei hij van je voeten alleen...
En toen zei ik, maar dit is heel raar.
Wat bedoel je hiermee?
En toen ging ik hem plagen.
Wat je waarschijnlijk wilde.
Oh.
En toen ging ik een heel hoge bedrag vragen.
En toen zei hij, nou misschien wel...
Oh nee, ik moet hier wegwezen.
Dit is heel raar.
Dit was echt heel raar.
Dus ik dacht, misschien is er er zo wel ooit in gevolgd?
Nee, dus omdat iemand zei...
Op Facebook had...
Ja.
Antwoord ik gewoon wat voor schoenen draag...
Ja, had hij...
En toen zei...
Slippers, hoezo zei zij...
En toen zei hij, als ik je 50 euro geef...
Zou je dan een foto voelen maken?
En toen heeft hij dat gedaan.
Hij heeft het bankrekening opgegeven.
Heeft hij dat gestort?
En toen heeft hij die foto gemaakt.
Maar vind je het een goed idee als meisjes dit gaan doen?
Kantkwaad?
Nou ja, ik weet dus nooit zo goed...
Ook omdat zij zelf zegt...

Als ik geen partners heb, zou ik denk ik wel verder gaan.
Dus dat het enige wat het maar goed...
Het zijn allemaal volwassen mensen.
Dus, ja...
Want ze heeft het ook tegen de moeder verteld.
De zusje doet het nu ook.
En de vader.
En de romen.
En de broer van de oom.
En dus iedereen doet het nou.
Ja, dit is heel hot.
Gappig, hè?
Ja, vind ik heel grappig.
Ja, vind ik ook.
De hele business.
Nou ja, goed voor haar.
Ja, goed voor haar.
Het is altijd een vliegende voorstelling.
En toen stond er nog een klein stukje over realitysterren.
De sterren, de mensen die dan bekend zijn geworden in reality.
En er stond ook een jenisblok, 31.
Je kunt haar kennen van echte meisjes in de jungle.
Ja, daar ben ik nooit gezien.
Nee, nee, nee.
Maar ik kan me wel even voorstellen wat het is.
Moet ik ze eruit?
Misschien herken ik haar dan wel.
Ik vind het wel leuk dat mensen altijd zo op de foto's.
Ja, met die twee dingen.
Een beetje als Churchill.
En toen zei ze, ja, ik kon niet meteen met iedereen goed vinden.
En toen kwam er ook nog eens Michela Cox in mijn kamp.
Die is vrij extreem, zeg maar.
Ik zag mijn leven van me voorbij flitsen.
Misschien heeft de productie het expreskelen om extra drama te creëren.
Ik heb een aantal keer uit de tent laten locken door Michela.
Bijvoorbeeld op het moment dat ik haar dikke troll noemde.
Die opmerking was echt geformuleerd.
Wat had ze geloven?
Die was echt geformuleerd.
Ik bedoelde niet zo.
Het was niet op haar uiterlijk gericht.
Nou, ik wil niet verweend zijn.
Maar ik kan best zo dat je door iemand uit het tent lokt en dat je dat zegt.

Maar het is natuurlijk wel, ja, dat is niet slecht geformuleerd.
Het is gewoon, het weet je, eigenlijk gewoon niet zeggen natuurlijk tegen iemand.
Maar daar worden deze mensen natuurlijk heel erg op gekast.
Ja, maar goed, dit is de Linda Meijde.
Een suiker oom is Comedy Central.
Wat ik superleuk vind.
Ik vind het ook heel leuk.
Heel erg leuk.
En ze hebben nu allemaal hele goeie comedy series op Comedy Central.
Bijvoorbeeld Two Broke Girls.
Will and Grace.
Ik vond het altijd zo leuk.
En Abbott Elementary.
Ja.
En die volg ik al een tijdje.
Ja, leuk, ik net.
Supergoeie serie.
Ja.
En hij is geschreven en verzond eigenlijk door Quinta Bronson.
En dat is een stand-up comedian ook.
En zij speelt er ook in de serie.
Hij speelt zich af in school in Philadelphia, geloof ik.
En daar zie je eigenlijk alles wat er gebeurt.
In een soort, ja, dat noemen ze tegenwoordig een mockumentary.
Dus een documentary met een nep documenteren eigenlijk.
Dus ze kijken er ook in de camera.
Ja, dat is ook heel leuk.
Heel erg leuk.
Zoals de office was, zeg maar, hartstikke leuk.
Ze kijken erin.
En alle personen zijn eigenlijk leuk op hun eigen manier.
En ze hebben allemaal Emmys gewonnen.
En zo heb ik ze gevonden eigenlijk.
Oh, ja?
En dat is heel erg leuk.
Want iedereen is heel grappig.
Maar het heeft ook heel erg hart, weet je wel.
Het is ook echt met een hart gemaakt.
Is dat die scene met die bussofeur?
Die jongen heeft dan daar op school gezeten.
En die komt haar weer tegen.
En die bedankt haar heel erg.
Ja, precies.
En dan staat ze met een andere leerrest die daar vrij nieuw is.

En die staat zo te zwijmen.
En zei ze ook als ze terug naar binnen lopen.
En daar doen we het voor.
Voor deze jongen.
En zei ze, ik heb geen idee wie deze jongen was.
Maar dat speelt ze zo lekker.
Ja, dat is heel goed gedaan.
En je ziet ook daarmee, wat ze nemen ook,
dat schoolsysteem op de hak.
Maar dat wordt allemaal inderdaad met liefde.
En heel erg grappig gemaakt.
En je zei het al.
Emmy Award winning.
Nou ja, en het is fijn dat die nu op...
Ik kom die centrum uit.
Want het is gewoon elke maandag om...
9 uur?
9 uur, vanaf 5 juni.
Ja.
Dus kun je elke maandag om 9 uur,
kan je gewoon naar Abbott Elementary kijken.
En dat zou ik zeker doen.
Nou, dan...
Moderne etiketten.
Dat zijn we nu bij de Moderne etiketten.
En dat is de vraag.
Ben je eerlijk?
Ben je eerlijk?
Als iemand vraagt, hoe gaat het?
Nou ja, het was eigenlijk een beetje 50-50 eten.
Als je het soms gewend zegt en zei de vernee gewoon...
Daar moet je helemaal niet eerlijk op antwoorden.
Want daar vraagt mensen eigenlijk helemaal niet naar.
Maar wel mensen die ja.
Je moet gewoon wel dan echt zeggen wat je vindt.
Maar wat vind jij?
Ligt heel erg aan wie het vraagt.
Ja.
Want ik ga niet zomaar tegen iedereen stel.
Het zou niet goed gaan.
Want daar gaat het natuurlijk meestal over.
Want als het gewoon goed gaat, dan zeg je...
Ja.
Wat we allemaal zeggen, gaat goed.

Ja, prima.

Dus als je echt iets wilt delen, dan ligt het heel erg aan wie het vraagt.

Ja.

En de situatie.

En je eigen moment.

Heb je zin om het te vertellen?

Maar ik denk dat als je echt tegen iemand wilt zeggen hoe het echt met je gaat.

Dan is...

Kijk, dit is meestal zoals het hier denk je bedoeld wordt.

Ook van iemand die je eigenlijk helemaal niet zo goed kent.

Zoals als je er hoe gaat het.

Gewoon uit beleefdheid.

Als het vrienden vragen, dan is er gewoon niets anders.

Maar die vragen ook vaak niet van hoe gaat het.

Want die weten ongeveer ook wel hoe het met je gaat.

Dus het gaat volgens mij meer om...

Je bent hier met de tonnis boven in de kantine en er komt iemand binnen.

En het gaat gewoon gaat het.

En wat zeg je dan?

Ik zou het heel lastig vinden als ik dat zou doen en iemand loopt helemaal leeg.

En gaat dan het hele verhaal vertellen.

Ik echt denk, oh god.

Oh, maar dat bedoelde ik.

Ik bedoel het niet.

Ik bedoel dat die niet echt met je gaat.

Sorry.

Ik loop even door als je meer vindt.

Ik moet misschien wel in het anders luisteren.

Volgens mij verwaar je mij met iemand die iets kan schelen.

Want mij maakt ze.

Snap je?

Dus dat is moeilijk.

Want als je kerst hek open hebt gezet, dan heb je het hek open.

Dan mag iemand...

Ja.

Hoe krijg je dan iemand weer...

Je kan moeilijk zeggen.

Oh nee, nee, sorry.

Nee.

Wat zei ik hoe het met je gaat?

Nee, dat bedoelde ik eigenlijk niet.

Je bedoelde meer...

Hoe heet je?

Ja.

Nee.

Ik vind het lastig.

Ik vind het heel lastig.

Jij?

Heb je het ooit gezegd?

Ik heb nog nooit tegen een vreemd iemand in deze context gezegd.

Ik ook niet.

Nou, eigenlijk niet zo goed.

Maar dan hoeft je het nu niet over te hebben ofzo.

Nee.

Maar ik ken wel mensen die dat doen.

Ja?

Ja.

Die het dan zeggen.

En dan zeg ze ook, maar ik wil het er liever niet over hebben.

Ik denk echt niet.

Nee, wat dat geloof ik dan niet zo heel erg.

Waarom zeg je dit dan überhaupt?

Ja.

Maar dat weet ik niet.

Ik vind het nooit zo zou doen.

Maar die vind ik zelf wel het lastig.

Maar ik wil het er liever niet over hebben nu.

Oké?

Nee, die vind ik ook lastig.

Want dan moet ik dan later terugbellen.

Of moet ik je nog opzoeken?

Dan word ik heel onrustig van.

Ja.

Als ik iemand niet goed ken en ik zeg gewoon, hoe gaat het?

Dan gaan we er eigenlijk gewoon een beetje, is een ongeschreven wet, maar dan moet die andere gewoon zeggen, gaat het hartstikke goed of gaat het goed of prima.

En dan kunnen we door.

Dan is het eigenlijk dus helemaal geen interessevraag.

Nee, maar het is een beetje wat Engelse weet je wel.

Hoeveel ze ook niet te weten hoe het met jou harg.

Dus nee, dan ben je dus gewoon dat je denkt, ga maar gewoon.

Dus ik denk dat het, dat we met elkaar moeten afspreken.

Dat als je elkaar niet goed kent, dat het gewoon een soort beleefdheid is.

En dat het niet echt interesse...

Ja, ik heb wel...

Vind jij een prettige vorm?

Nou ja, niet prettig.

Maar ik zou toch helemaal niet erg vinden zien wat er tegen mij zo leeg loopt.

En zegt van nou eigenlijk, de schappelkertjes vraagt, want het gaat eigenlijk helemaal niet goed en zo.
Ik kan er wel mee omgaan.
Ik vind daar helemaal niet erg eens iemand dat vertelt.
En dan vind ik ook nog wel interessant wat iemand doet en om het daar samen over te hebben.
Maar er zijn ook heel veel mensen die het heel onhandig vinden.
En ik denk dat die heel vaak zeggen, hoe gaat het gewoon uit plichtpleging.
Dat je gewoon denkt, ja, dat zeg je als je elkaar ziet.
Maar ik vind het soms wel lastig.
Er zit ook wat tussen in, hè?
Of goede vrienden.
Maar er zit heel veel tussen in van mensen die je net kent.
Maar die mensen die dus wel een beetje kent.
En dan zie je gewoon of je weet dat het niet goed gaat.
Dus je wil eigenlijk die opening, hoe gaat het?
En dan zegt iemand goed, prima, dank je.
En dan denk ik, oké, is dit nou de code van we gaan er dus niet over hebben.
Dus er zit veel omheen.
Ja.
Voor mij altijd.
Nou, dat lijkt me wel.
Als iemand dat zegt, dan is het overduidelijk dat iemand zegt.
Nou, wil ik het gewoon nu niet over hebben.
Dus die zegt gewoon, het gaat goed.
Ja, maar ik denk dat het helemaal niet goed gaat.
Dat weet ik.
Ja, maar dan zou je eigenlijk niet moeten openen met hoe gaat het.
Nee, dat is waar.
Dan zou je eigenlijk moeten zeggen, goh, ik word het.
Dat het zo moeilijk gaat.
Maar dan heb je al een heel ander laatstje met iemand volgens mij.
Want dan begin je al met een andere begin-situatie.
Ik denk dat ik het met je eens ben.
Dat het makkelijker is om dit gewoon te doen.
Ja.
Het zien als een gewoon een plichtpleging.
En niet echt als een vraag naar informatie.
Moet kunnen we hem dan ook weglaten?
Of is het wel een leuke zin?
Ja, het is een beetje hallo eigenlijk.
Ja, maar het is dus dan dubbel op.
Want je zegt hallo.
Hoe gaat het?
Hoe gaat het?

Hallo, hallo.

Ja, goed.

Dan ga je door.

Ja.

Ja, dus we nemen dat Engelse-Amerikaanse over.

En dan kan het een tijdje doorpraat.

Dat dat uiteindelijk blijkt.

Nou ja, goed.

Ik ben hier pas laat, want ik kwam van de begrafenis.

En dan heb ik mijn auto tegen een ding aangereden.

Ja.

Dan snap je dat uiteindelijk blijkt.

Dat het helemaal niet goed gaat.

Wat is blind?

Dat is uiteindelijk blind.

Heel raar.

Dus ja, wat dat betreft, kan het dan nog alle kanten?

Maar in eerste instantie is dat de code.

En is die code best wel prima?

Het is best prima.

Ja.

Hoe is dat?

We gaan alweer naar het einde zoeken.

Dat is een afsluitse...

Ja.

Maar...

We zijn de volgende week toch weer?

En we zijn de volgende week gewoon hier.

Ik sta aan de hand.

Het is heller.

Tot dan.

En wil je dat dit ontzettend saai spotje wordt vervangen door een hele leuke reclame?

Meel naar advertiseretononymedia.nl